

skeligheder herved vil kunne imødegås ved adgangen til at påklage kommunalbestyrelsens afgørelse. Dette spørgsmål er navnlig af betydning for hovedstadsområdet vedkommende. Københavns kommune er ikke enig i, at ekspropriation i disse tilfælde skal foretages af de stedlige kommuner, idet man frygter, at de mange kommuners deltagelse i større projekter vil komplicere disses gennemførelse. Foranlediget heraf er dette særlige spørgsmål genstand for drøftelse mellem ministeriet, de to hovedstadskommuner og de kommunale organisationer. Såfremt disse drøftelser resulterer i, at man når frem til, at ekspropriationer i disse særlige sager bør finde sted på anden måde, vil der blive stillet ændringsforslag herom.

Medens det således er foreslået, at landvæsensretternes myndighed til at give vandindvindingsstilladelser og foretagne ekspropriationer i vandforsyningssager overgår til politiske myndigheder, foreslås det at lade myndigheden til at *fastsætte erstatninger for ekspropriationer* forblive hos landvæsensretterne. Også dette stemmer med, hvad der foreslås for spildevandssager. Endvidere vil det være rimeligt, at myndigheden til at *afgøre sager om erstatning for sænkning af grundvandstanden og cendring af overfladevandstanden og erstatning for inddragelse af vandindvindingsrettigheder* forbliver hos landvæsensretterne.

Udgifter som følge af lovforslaget.

Lovforslagets gennemførelse vil medføre øgede administrationsudgifter for de statslige og kommunale myndigheder, der skal varetage opgaver i medfør af loven. I samarbejde med Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening samt Københavns og Frederiksberg kommuner er der opstillet overslag over stigningen i såvel de statslige som de kommunale administrationsudgifter.

Beregningsgrundlaget.

Bedømmelsen af den samlede stigning i administrationsudgifterne er foretaget gennem en nedbrydning af lovforslagets enkelte administrationsopgaver på såvel statsligt som på kommunalt plan, hvorefter den enkelte opgave er søgt bedømt gennem analyser, foretaget på såvel statsligt som på kommunalt plan.

Samtidig med udarbejdelsen af nedennævnte udgiftsoverslag er der udarbejdet tilsvarende overslag for udgiftsstigningerne i forbindelse med forslag til lov om miljøbeskyttelse samt med forslag til lov om ændring af vandløbsloven.

Hovedparten af de omkostninger, nærværende lovforslag vil medføre på statsligt plan, vil falde i

miljøstyrelsen. Herudover vil oprettelsen af et særligt miljøankenævn medføre en række årlige driftsudgifter; disse er der redegjort for i bemærkningerne til forslaget til lov om miljøbeskyttelse. I miljøstyrelsen vil arbejdsopgaverne omfatte en overordnet planlægning af vandressourcernes anvendelse, behandling af en række enkeltsager, herunder specielt klagesager, forespørgsler, rådgivning m. m., medens arbejdsopgaverne for miljøankenævnet omfatter en række klagesager, bl. a. efter nærværende lovforslag.

Ved bedømmelsen af de øgede administrationsudgifter lovforslaget vil medføre på statsligt plan, er der bl. a. lagt en række analyser, foretaget i miljøstyrelsen, til grund for overslaget. Herudover er der indsamlet en række yderligere oplysninger bl. a. vedrørende landvæsenskommissionernes hidtidige forhold.

Vurderingen af de øgede administrationsudgifter, som lovforslaget vil medføre på kommunalt plan, er hovedsagelig baseret på oplysninger, indsamlet i forbindelse med udarbejdelsen af udgiftsoverslaget til lovforslaget om miljøbeskyttelse. Herudover er der endvidere indhentet en række mere detaljerede oplysninger bl. a. fra Københavns kommune.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det kun er stigningen i de administrative udgifter, der er søgt bedømt. Der er ikke i disse overslag indbygget udgifter, der kan betragtes som investeringer i anlæg eller lignende. I en del af overslagene indgår udgifter til laboratorieanalyser og lignende, men der er i forbindelse med disse udgifter lagt det skøn til grund, at sådanne analyser direkte er nødvendige for sagsbehandlingen, hvorfor de er betragtet som administrationsudgifter.

Som beregningsgrundlag for de „egentlige“ administrationsudgifter er søgt bedømt den nødvendige udbygning af personalekapaciteten med hensyn til sagsbehandlende medarbejdere, f. eks. omfattende ingeniører, jurister, økonomer, geologer og andre medarbejdere med tilsvarende uddannelser, medens udgifterne til kontorphonale, kontorhold m. v. er beregnet som en procentuel forøgelse af lønudgifter til de sagsbehandlende medarbejdere. Som generelt løngrundlag er fastlagt 75. — 80.000 kr. pr. medarbejder pr. år, og hertil er lagt et tillæg på 150 pct. til dækning af øvrige udgifter.

I forbindelse med vurderingen af bl. a. en del tilsyns- og kontrolopgaver er denne metode dog ikke anvendt, idet den samlede omkostningsstruktur for disse opgaver er anderledes end ved mere administrative opgaver, hvorfor der ved sådanne opgaver direkte er søgt beregnet de forventede udgifter til opgavernes løsning.